

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915200048
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6915200048.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., právne zast. JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Daxnerova 5, Rimavská Sobota, proti odporkyni M. G., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., právne zast. JUDr. Ivetou Tóthovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Svätoplukova 28, Rimavská Sobota, v konaní o rozvod manželstva, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/4/2015-20 zo dňa 05. 10. 2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa XX. XX. XXXX na Matričnom úrade v P., zapísané v Knihe manželstiev vo zväzku 2, ročník XXXX, na str. XXX pod poradovým číslom XX.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že zhodnotil všetky vykonané dôkazy a dospel k záveru, že v danom prípade sú podmienky pre rozvod manželstva účastníkov podľa § 23 Zákona o rodine splnené. Účastníci konania sa síce nezhodli ohľadom prerušenia spolužitia, keď navrhovateľ uviedol, že už od roku 2012 nevedú spoločnú domácnosť, nemajú intímny pomer a finančne spolu nehospodária, pričom narušené vzťahy mali aj pred týmto dátumom a naopak odporkyňa tvrdila, že do decembra roku 2014 bolo podľa nej manželstvo usporiadané, avšak od uvedenej doby sa nekontaktovali, navrhovateľ sa jej vyhýbal, nedvíhal jej telefón, preto odporkyňa trvala na tom, že k prerušeniu spolužitia došlo až v decembri roku 2014. Vzhľadom na výpovede oboch účastníkov konania okresný súd dospel k názoru, že odporkyňa už pred decembrom roku 2014 musela vnímať, že navrhovateľ je nespokojný so spolužitím, keď už koncom roka 2013 sa na odporkyňu sťažoval u rodičov. Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ dlhodobo pracuje v zahraničí, odmieta sa kontaktovať s odporkyňou, odmieta obnovenie spolužitia, čo svedčí o hlbokom rozvrate vzťahov medzi manželmi. Odporkyňa napriek tomu, že s rozvodom manželstva nesúhlasí, nepreukázala žiadnym spôsobom, že by sa reálne pokúsila od decembra roku 2014 nadviazať kontakt s navrhovateľom, či sa pokúsila o obnovenie spolužitia. S prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci okresný súd uzavrel, že rozvrat vzťahov medzi manželmi je hlboký a trvalý, manželstvo účastníkov už dlhšiu dobu neplní svoj spoločenský účel a v súčasnosti je spolužitie účastníkov konania len formálnym zväzkom. Prihliadal i na to, že navrhovateľ trvá na rozvode manželstva, nekontaktuje sa s odporkyňou, manželia už takmer rok nemajú žiadny kontakt, preto nie je reálny predpoklad, že by v budúcnosti došlo k obnoveniu ich spolužitia, v dôsledku čoho návrh považoval za dôvodný a manželstvo účastníkov konania rozviedol.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 144 veta prvá O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie odporkyňa. Poukázala na to, že účastníci konania uzavreli manželstvo v roku 1987 a z tohto manželstva pochádzajú dve plnoleté deti. Návrh na rozvod manželstva ju prekvapil, keďže spolužitie považovala až do decembra roku 2014 za usporiadané. Po celú dobu ako navrhovateľ pracoval v Nemecku, udržiavala celý chod domácnosti, starala sa o deti ako aj o navrhovateľa, aby mu nič nechýbalo, a aby boli spokojní. Ich problémy v spolužití považuje za prechodné a jeho náprava je ešte možná. Navrhovateľ totiž často mení svoje názory, preto je možné, že zmení aj svoje stanovisko ohľadom rozvodu. Okresný súd mal preto prijať jej argumenty a konanie prerušiť aspoň na dobu troch mesiacov za účelom obnovenia ich spolužitia. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie s tým, že konanie o rozvode manželstva preruší na dobu šesť mesiacov za účelom obnovenia ich spolužitia.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne zo dňa 02. 02. 2016 uviedol, že okresný súd rozhodol vo veci vecne správne. Skutkový stav zistil okresný súd vo veci dostatočne, a to výsluchom účastníkov konania, v dôsledku čoho dospel k správne záveru, že medzi účastníkmi je hlboký a trvalý rozvrat a manželstvo je nefunkčné. Naposledy s odporkyňou komunikoval dňa 28. 12. 2014, kedy jej oznámil, že sa chce rozviesť. Zdôraznil, že už od roku 2012 v podstate spolu ani nežili, nemali spolu ani intímny pomer, a keď on prišiel domov z Nemecka, tak odporkyňa odišla k rodičom. Odporkyňa napriek svojej snahe o obnovenie spolužitia na pojednávaní toto len deklarovala, žiadnym spôsobom však nepreukázala, že by sa reálne akýmkoľvek spôsobom pokúsila kontakt obnoviť a k uvedenému nedošlo ani po pojednávaní dňa 05. 10. 2014. Nie je preto podľa neho zrejme, čo očakáva odporkyňa od svojho odvolania a navrhovaného prerušenia konania, keďže z jeho strany bolo jednoznačne deklarované ukončiť manželský zväzok a rozviesť sa s odporkyňou. Zdôraznil, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom dvoch ľudí a druhého manžela žiadnym spôsobom nemožno nútiť zotrvať v tomto zväzku a najmä nie predlžovaním rozvráteného manželstva v dôsledku odvolania proti rozsudku o rozvode. Trvá na rozvode manželstva s odporkyňou, s ktorou sa už vyše roka vôbec nekontaktuje, a to ani z jej podnetu, nie je potom ani daný reálny predpoklad, že by mohlo v budúcnosti dôjsť k obnoveniu nášho manželského spolužitia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie odporkyne viazaný rozsahom a dôvodmi jej odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., napadnutý rozsudok okresného súdu, ktorým rozviedol manželstvo účastníkov konania a rozhodol o náhrade trov konania, podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na odvolacie námietky odporkyne v odvolacom konaní uvádza nasledovné:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil v súlade s princípmi formálnej logiky. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia jednoznačne uviedol, že návrh navrhovateľa považoval za dôvodný aj vzhľadom na vykonané dokazovanie považoval rozvrat vzťahom medzi manželmi za hlboký a trvalý s tým, že manželstvo účastníkov už dlhšiu dobu neplní svoj spoločenský účel a v súčasnosti je spolužitie účastníkov konania len formálnym zväzkom. Už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia

zdôraznil, že navrhovateľ trvá na rozvoze manželstva, nekontaktuje sa s odporkyňou, pričom manželia a to vyplynulo i z výpovede samotnej odporkyne, už takmer rok nemajú žiadny kontakt, preto nie je reálny predpoklad, že by v budúcnosti došlo k obnoveniu spolužitia. Uvedenému nasvedčuje i samotné odvolanie odporkyne, keď v odvolaní uviedla, že po celú dobu ako navrhovateľ pracoval v zahraničí, sama udržiavala celý chod domácnosti. Už pred prvostupňovým súdom navrhla, aby bolo konanie prerušené na dobu troch mesiacov za účelom obnovenia ich spolužitia, keď predmetný návrh pred okresným súdom podala v októbri roku 2014. Od uvedenej doby však k obnoveniu spolužitia medzi účastníkmi konania nedošlo, ak z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 02. 02. 2016 naďalej vyplýva, že manželia nemajú žiaden kontakt s tým, že odporkyňa nepodnikla žiaden pokus o prípadné obnovenie ich manželského spolužitia od decembra roku 2014, ale ani od rozhodnutia prvostupňového súdu počas odvolacieho konania. Ak teda odporkyňa žiadala o prerušenie konania za účelom obnovenia manželského spolužitia okresný súd v októbri roku 2014 na dobu troch mesiacov, prípadne súd odvolací dňa 02. 12. 2015 na dobu šiestich mesiacov za účelom obnovenia spolužitia je zrejmé, že k tejto obnove za obdobie od októbra roku 2014 až do februára roku 2016 nedošlo, preto nie je daný predpoklad, že by v budúcnosti došlo k obnoveniu spolužitia manželov a uvedené nasvedčuje len tomu, že zväzok účastníkov konania je len formálnym. Odvolací súd na záver teda opätovne len konštatuje, že pokiaľ manželia od decembra roku 2014 spolu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, finančne spolu nehospodária, nemajú spolu ani intímny pomer, nie je možné konštatovať iné ako to, že narušenie ich vzťahov je hlboké a trvalé a ich manželstvo si neplní svoj spoločenský účel.

Na záver preto odvolací súd konštatuje, že intenzita rozvratu manželstva účastníkov konania je vysoká, rozvrat sa javí ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa týkajú podstatných vecí manželského spolužitia a z vyššie uvedeného je zrejmé, že sú vážne narušené citové vzťahy medzi manželmi, ak títo spolu vôbec nežijú, nevedú spoločnú domácnosť a v poslednom období takmer rok nie sú ani v žiadnom kontakte. Je zrejmé, že medzi manželmi ide o vážne narušenie a trvalý rozvrat týchto vzťahov. Na viac odvolací súd konštatuje, že zo strany odporkyne ani v odvolacom konaní nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že by existoval akýkoľvek predpoklad obnovenia ich spolužitia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako i dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí okresného súdu odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako v celom rozsahu vecne správny, vrátane rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov konania v zmysle ust. § 144 O. s. p., nakoľko ide o výrok súvisiaci.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania v konaní o rozvod manželstva. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.